

Sygn. akt V KK 464/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **M. K.**

ukaranego z art. 119 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 17 grudnia 2019 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść ukaranego
od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt VII W (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem nakazowym z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt VII W (...), uznał obwinionego M. K. za winnego popełnienia czynu realizującego znamiona wykroczenia stypizowanego w art. 119 § 1 k.w., pomijając w treści orzeczenia opis zarzucanego czynu.

Kasację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości na niekorzyść obwinionego i zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 504 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.s.w., polegające pominięciu w zaskarżonym wyroku nakazowym określenia czynu, którego popełnienie przypisano obwinionemu.

Wskazując na powyższe uchybienie, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację Prokuratora Generalnego należało uznać za oczywiście zasadną, a to w obecnym stanie prawnym pozwalało na uwzględnienie jej w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Ma racje skarżący, że Sąd Rejonowy w rażący sposób naruszył przepis art. 504 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.s.w., gdyż tak należy ocenić sytuację, w której doszło do zupełnego pominięcia w treści wyroku opisu czynu, przypisanego obwinionemu jako wykroczenie.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 504 § 1 pkt 4 k.p.k., stosowanego odpowiednio w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, obligatoryjnym elementem wyroku nakazowego jest dokładne określenie czynu przypisanego przez sąd obwinionemu, ze wskazaniem zastosowanych przepisów ustawy. Zaskarżony wyrok tego elementu nie zawiera. Nie wynika z niego, jakie zachowanie było przedmiotem odpowiedzialności obwinionego w niniejszej sprawie. Wyrok nie zawiera ani przytoczenia opisu czynu, którego popełnienie oskarżyciel zarzucił obwinionemu, ani opisu czynu, który został mu przypisany.

Uchybienie to nie ma wyłącznie charakteru formalnego. Uniemożliwia bowiem zapoznanie się z rzeczywistą treścią rozstrzygnięcia sądu, a ono musi odnosić się przecież do konkretnego zachowania opisanego w wyroku. Ani kwalifikacja prawna, ani wymierzona kara nie mogą istnieć w próżni – ich sens jest zrozumiały wyłącznie w odniesieniu do konkretnego czynu obwinionego, realizującego znamiona wykroczenia.

Z uwagi na znaczenie jakie posiada w obrocie prawnym wyrok, oceny powyższej sytuacji nie zmienia fakt, że treść czynu przypisanego obwinionemu

może zostać ustalona na podstawie innych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Z tych też powodów Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.